

سازمان عفو بین الملل

گزارش جهانی

مجازات اعدام

سال ۲۰۱۷

AMNESTY
INTERNATIONAL

سازمان عفو بین‌الملل جنبشی جهانی با بیش از هفت میلیون عضو است

که برای رسیدن به دنیایی که همه در آن از حقوق بشر برخوردار باشند تلاش می‌کند.

چشم انداز مطلوب ما این است که هر فردی در این دنیا بتواند تمام حقوقی که در

اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر به او اعطا شده

را در عمل دارا باشد.

ما مستقل از هر دولت، ایدئولوژی، منافع اقتصادی یا مذهبی و مالی هستیم و

هزینه‌های ما به طور عمده توسط حق عضویت و کمک‌های مالی مردم تامین می‌شود.

به جز مواردی که به طور مشخص ذکر شده باشند، متن این گزارش تحت قوانین

«Creative Commons» (ارجاع، مقصد غیرتجاری، بدون اشتقاق، بین‌المللی، نسخه ۴.۰)

قرار دارد.

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode>

برای اطلاعات بیشتر لطفاً به صفحه مجوزها در وبسایت ما رجوع کنید: www.amnesty.org

جایی که بخشی اعم از متن یا عکس به یک صاحب حقوق متفاوت از سازمان عفو بین‌الملل نسبت داده شده باشد، آن بخش دیگر تحت قوانین «Creative Commons» قرار نمی‌گیرد.

این گزارش اولین بار در سال ۲۰۱۸ توسط عفو بین‌الملل با مسئولیت محدود، به آدرس ساختمان پیتر پینسن، شماره یک خیابان ایستن، لندن، کدپستی WC1X 0DW بریتانیا منتشر شد.

شماره ایندکس: ACT ۵۰/۷۹۵۵/۲۰۱۸

زبان متن اصلی: انگلیسی

فهرست

۲.....	روش شناسی.....
۳.....	مجازات اعدام در سال ۲۰۱۷.....
۱۲.....	خاورمیانه و شمال آفریقا.....
۱۷.....	پیوست ۱ - اعدام ها و مجازات‌های مرگ در سال ۲۰۱۷.....
۱۹.....	پیوست ۲ - کشورهای طرفدار لغو و کشورهای طرفدار ابقای مجازات اعدام تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷.....
۲۱.....	پیوست ۳ - تصویب معاهدات بین‌المللی تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷.....

روش شناسی

این گزارش استفاده قضایی از مجازات اعدام را در بازه‌ی ژانویه تا دسامبر ۲۰۱۷ در بر می‌گیرد. همانند سال‌های گذشته، اطلاعات از منابع مختلفی از جمله آمارهای رسمی، احکام دادگاه، اطلاعات از طرف افراد محکوم به اعدام، خانواده و وکلای آن‌ها، گزارشات از سوی دیگر سازمان‌های جامعه مدنی و گزارشات رسانه‌ها جمع‌آوری شده است. عفو بین‌الملل تنها در صورت وجود شواهد قابل قبول، در مورد اعدام، احکام اعدام و دیگر جنبه‌های استفاده از مجازات اعدام مانند تخفیف و تبرئه به ارائه گزارش می‌پردازد. در بسیاری از کشورها، دولت‌ها اطلاعات مربوط به استفاده از مجازات اعدام را منتشر نمی‌کنند. به عنوان مثال، در بلاروس، چین و ویتنام اطلاعات مربوط به استفاده از مجازات اعدام به عنوان اسرار حکومتی طبقه‌بندی می‌شود. در سال ۲۰۱۷ در مورد برخی کشورها به خصوص لائوس، لیبی، مالزی، کره شمالی (جمهوری دموکراتیک خلق کره)، سوریه، ویتنام و یمن به دلیل اقدامات محدود کننده‌ی حکومت‌ها و یا درگیری مسلحانه، اطلاعات اندکی موجود بود یا هیچ اطلاعاتی وجود نداشت.

بر این اساس، آمارهای عفو بین‌الملل در مورد مجازات اعدام آمارهای حداقلی است و احتمال می‌رود که آمارهای واقعی بیشتر باشند. در مواقعی که این سازمان اطلاعات کاملتری در مورد کشوری خاص در سالی خاص به دست آورد، در گزارش به آن اشاره می‌شود.

عفو بین‌الملل در سال ۲۰۰۹ انتشار آمارهای تخمینی در مورد استفاده چین از مجازات اعدام را متوقف کرد. این تصمیم با توجه به نگرانی‌های موجود درباره سوء استفاده مقامات چین از آمارهای حداقلی عفو بین‌الملل اتخاذ شد. عفو بین‌الملل همیشه بر این موضوع تاکید کرده است که به دلیل محدودیت در دسترسی به اطلاعات، آمارهایی که توانسته در مورد چین منتشر کند به طور قابل توجهی کمتر از واقعیت بوده است. چین همچنان از انتشار آمار اعدام سرباز می‌زند ولی اطلاعات موجود نشان دهنده آن است که سالانه هزاران نفر محکوم به مرگ و اعدام می‌شوند. عفو بین‌الملل مجدداً از مقامات چینی درخواست دارد که اطلاعات در مورد استفاده از مجازات اعدام در چین را منتشر کنند.

در صورتی که عفو بین‌الملل پس از انتشار این گزارش اطلاعات جدیدی دریافت کند و قادر به تایید صحت آن‌ها باشد، آمار خود را بصورت آنلاین در لینک www.amnesty.org/en/what-we-do/death-penalty به‌روز رسانی می‌کند.

در جداول و لیست‌ها هرگاه علامت «+» پس از یک عدد در کنار نام یک کشور آمده است، برای نمونه اندونزی (۴۷+) نشان‌دهنده‌ی این است که عفو بین‌الملل توانسته ۴۷ مورد اعدام را تایید کند ولی باور دارد که تعداد واقعی اعدام‌ها بیشتر از ۴۷ مورد است. در صورتی که علامت «+» پس از نام یک کشور بدون عدد آمده باشد، برای مثال ایران (+)، بدان معنی است که عفو بین‌الملل صدور یا اجرای احکام اعدام را تایید کرده ولی برای ارائه آمار موثق حداقلی اطلاعات کافی در دست نداشته است. هنگام محاسبه آمار جهانی و منطقه‌ای، علامت «+» در همه جا از جمله در مورد چین به عنوان عدد ۲ در نظر گرفته شده است (یعنی حداقل دو مورد ثبت شده است).

عفو بین‌الملل بدون استثنا صرف‌نظر از ماهیت و شرایط جرم، گناه، بی‌گناهی یا دیگر خصوصیات فرد و یا روش اعدام، با مجازات اعدام در هر شکل مخالف است. این سازمان برای لغو کامل مجازات اعدام تلاش می‌کند.

مجازات اعدام در سال ۲۰۱۷

«مجازات اعدام کمک چندانی به قربانیان و یا بازدارندگی از جرم نمی‌کند.»

آنتونیو گوترس^۱، دبیرکل سازمان ملل، ۱۰ اکتبر ۲۰۱۷

تحقیقات عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که استفاده از مجازات اعدام در سطح جهان در سال ۲۰۱۷ نسبت به آمار صعودی اعدام‌ها در سال ۲۰۱۵ و احکام اعدام در سال ۲۰۱۶ کاهش یافته است. تعداد کشورهایی که اقدام به صدور و اجرای احکام اعدام می‌کنند هم‌ردیف با آمارهای ثبت شده در سال‌های اخیر باقی مانده است.

دو کشور مجازات اعدام را برای همه جرائم لغو کردند و یک کشور دیگر هم مجازات اعدام را برای جرائم عادی مانند قتل لغو کرد. چندین کشور دیگر نیز برای کاهش استفاده از این مجازات گام‌هایی برداشتند. در پایان سال ۲۰۱۷، ۱۰۶ کشور مجازات اعدام را برای همه جرائم در قانون لغو کرده بودند و ۱۴۲ کشور در کل مجازات اعدام را در قانون لغو یا در عمل متوقف کرده بودند.

این آمارها یکبار دیگر روند جهانی به سوی لغو مجازات اعدام را تایید می‌کند. اکنون کشورهایی که همچنان به مجازات اعدام متوسل می‌شوند در موقعیت اقلیت و انزوا قرار دارند. علاوه بر این، تنها چهار کشور (بدون احتساب چین) مسئول ۸۴٪ کل اعدام‌های جهان در سال ۲۰۱۷ بودند.

نمونه‌ی این روند مثبت منطقه‌ی جنوب صحرای آفریقا است. تعداد کشورهای اعدام کننده در این منطقه از پنج کشور در سال ۲۰۱۶ به دو کشور در سال ۲۰۱۷ کاهش یافت؛ عفو بین‌الملل کاهش قابل توجهی نیز در صدور احکام اعدام مشاهده کرد. به علاوه، گزینه مجازات اعدام را برای همه جرائم و کنیا مجازات الزامی اعدام را برای قتل لغو کرد. در سال ۱۹۸۱ تنها یک کشور در این منطقه مجازات اعدام را برای اولین بار لغو کرد و اکنون تعداد کشورهایی که در این منطقه مجازات اعدام را لغو کرده‌اند به رقم ۲۰ رسیده است.

عفو بین‌الملل کاهش قابل ملاحظه‌ای در تعداد کل اعدام‌های صورت گرفته برای جرائم مرتبط با مواد مخدر ثبت کرد. به علاوه، ایران و مالزی، دو طرفدار جدی مجازات اعدام برای جرائم مرتبط با مواد مخدر، اصلاحات قانونی اتخاذ کردند که می‌تواند استفاده از مجازات الزامی اعدام را برای این جرائم کاهش دهد.

این تحولات مهم تایید می‌کند که جهان به نقطه‌ی عطفی رسیده است و لغو کامل این مجازات به غایت بی‌رحمانه، غیرانسانی و ترذیلی قابل تحقق است.

اعدام‌ها

آمار اعدام در جهان به روند کاهشی خود از سال ۲۰۱۶ به ۲۰۱۷ ادامه داد. عفو بین‌الملل در طول سال ۹۹۳ مورد اعدام ثبت کرد که ۴٪ کمتر از سال ۲۰۱۶ (۱۰۳۲ اعدام) و ۳۹٪ کمتر از سال ۲۰۱۵ (۱۶۳۴ اعدام) که بیشترین تعداد اعدام از سال ۱۹۸۹ بود است. با این

^۱ سخنان دبیرکل سازمان ملل در نشست «شفافیت و مجازات اعدام»، ۱۰ اکتبر ۲۰۱۷ www.un.org/sg/en/content/sg/statement/2017-10-10-transparency-and-death-penalty-remarks-panel%E9%80%A2%E9%80%A2

کاهش، شمار اعدام‌ها در جهان به وضعیت قبل از سال جهشی ۲۰۱۵ برگشت.^۲ این آمار کلی شامل هزاران اعدامی که در چین صورت گرفته نمی‌شود، زیرا آمار اعدام در آن کشور همچنان جزء اسرار حکومتی به شمار می‌آید.^۳

بیش از نیمی (۵۱٪) از کل اعدام‌ها در ایران اجرا شدند. این کشور به همراه عربستان سعودی، عراق و پاکستان ۸۴٪ کل اعدام‌های جهان را اجرا کردند. اعدام‌ها در عراق از ۸۸ مورد در سال ۲۰۱۶ به ۱۲۵ مورد در سال ۲۰۱۷ افزایش یافت. در سه کشور دیگر کاهش در آمارهای اعدام در مقایسه با سال ۲۰۱۶ مشاهده شد: ۱۱٪ در ایران، ۵٪ در عربستان سعودی و ۳۱٪ در پاکستان.

اعدام‌ها در مصر نیز به طور قابل ملاحظه‌ای (۲۰٪) کاهش یافت. در بلاروس هم تعداد اعدام‌ها از ۴ به ۲ کاهش یافت. اعدام‌ها در فلسطین، سنگاپور و سومالی نسبت به سال ۲۰۱۶ دوبرابر شد؛ به ترتیب از ۳ به ۶ مورد (فلسطین)، از ۴ به ۸ مورد (سنگاپور) و از ۱۴ به ۲۴ مورد (سومالی).^۴

عفو بین‌الملل وقوع اعدام در ۲۳ کشور را ثبت کرد که یکسان با رقم ثبت شده در سال ۲۰۱۶ است.

بحرین، اردن، کویت و امارات متحده عربی پس از یک دوره وقفه، اعدام‌ها را در سال ۲۰۱۷ از سر گرفتند.^۵ عفو بین‌الملل در پنج کشور بوتسوانا، اندونزی، نیجریه، سودان و تایوان - که در سال ۲۰۱۶ اجرا کننده اعدام بودند - آماری از اعدام ثبت نکرد. این سازمان نتوانست تایید کند آیا در کشورهای لیبی و سوریه اعدام بر اساس احکام قضایی اجرا شد یا خیر.

اعدام‌های ثبت شده در جهان در سال ۲۰۱۷^۶

افغانستان (۵)، بحرین (۳)، بنگلادش (۶)، بلاروس (۲+)، چین (+)، مصر (۳۵+)، ایران (۵۰۷+)، عراق (۱۲۵+)، ژاپن (۴)، اردن (۱۵)، کویت (۷)، مالزی (۴+)، کره شمالی (+)، پاکستان (۶۰+)، (دولت فلسطین ۶: مقامات حماس، غزه)، عربستان سعودی (۱۴۶)، سنگاپور (۸)، سومالی (۲۴): پونتلند ۱۲، دولت فدرال سومالی ۱۲، سودان جنوبی (۴)، امارات متحده عربی (۱)، ایالات متحده آمریکا (۲۳)، ویتنام (+)، یمن (۲+).

این روش‌های اعدام در سال ۲۰۱۷ به کار رفتند: سر بریدن (عربستان سعودی)، دار زدن (افغانستان، بنگلادش، مصر، ایران، عراق، ژاپن، اردن، کویت، مالزی، پاکستان، (دولت فلسطین، سنگاپور، سودان جنوبی)، تزریق کشنده (چین، آمریکا، ویتنام، تیراندازی (بحرین، بلاروس، چین، کره شمالی (جمهوری دموکراتیک کره)، (دولت فلسطین، سومالی، امارات متحده عربی و یمن). مانند سال‌های گذشته عفو بین‌الملل

^۲ تا سال ۲۰۱۵، عفو بین‌الملل دو رقم برای تعداد اعدام‌ها در ایران ارائه می‌کرد: رقم اول مربوط به اعدام‌هایی بود که از سوی منابع حکومتی اعلام می‌شد و این سازمان از آن‌ها به عنوان آمار اصلی در نمودارهای اطلاعاتی و متون کوتاه استفاده می‌کرد و رقم دوم دربرگیرنده آن دسته از اعدام‌ها بود که از سوی منابع حکومتی اعلام نشده بود ولی عفو بین‌الملل قادر به تایید آنها بود. از سال ۲۰۱۶ به این سو، آمار عفو بین‌الملل برای ایران شامل کل اعدام‌های اعلام شده از سوی منابع رسمی و دیگر اعدام‌هایی که سازمان قادر به تایید آنها بوده می‌شود.

^۳ در سال ۲۰۰۹ عفو بین‌الملل انتشار گزارش تخمینی خود از تعداد اعدام‌ها در چین که جز اعدام اسرار حکومتی است، را متوقف کرد. به جای آن این نهاد دولت چین را به چالش کشیده تا ادعای مبنی بر دست یافتن به اهداف خود برای کاستن از تعداد اعدام‌ها را با انتشار آمارهای مربوط اثبات کنند.

^۴ مقامات سنگاپور اطلاعات اندکی در مورد اعدام‌های صورت گرفته در دسترس عموم قرار داده‌اند. افزایش آمار اعدام این کشور در سال ۲۰۱۷ ممکن است با دعوی قضایی مرتبط باشد که به دنبال اجرایی شدن اصلاحات قانونی سال ۲۰۱۳ در خصوص مجازات الزامی اعدام آغاز شد.

^۵ تا قبل از سال ۲۰۱۷ آخرین مورد اعدام در بحرین در سال ۲۰۱۰، در اردن در سال ۲۰۱۵، در کویت در سال ۲۰۱۳ و در امارات متحده عربی در ۲۰۱۵ اجرا شد. عفو بین‌الملل دو مورد اعدام در سال ۲۰۱۷ در یمن ثبت کرد. به دلیل درگیری‌های نظامی جاری در این کشور این سازمان قادر به تایید اعدام‌ها در سال ۲۰۱۶ نبود و بنابراین هنوز مشخص نیست که آیا اجرای احکام اعدام در یمن رسماً از سر گرفته شده است یا خیر.

^۶ به دلیل درگیری‌های نظامی جاری در لیبی و سوریه در سال ۲۰۱۷ عفو بین‌الملل قادر نبود اجرای اعدام در این دو کشور را تایید کند.

گزارشی در مورد اعدام قضایی از طریق سنگسار دریافت نکرد.

مجازات اعدام و سازمان‌های بین‌المللی در سال ۲۰۱۷

از ۳۵ عضو سازمان کشورهای قاره آمریکا، آمریکا تنها کشوری بود که در آن اعدام انجام شد. از ۵۷ عضو سازمان امنیت و همکاری اروپا، بلاروس و آمریکا تنها کشورهایی بودند که مجازات اعدام را اجرا کردند. سه عضو از ۵۵ کشور اتحادیه آفریقا از جمله مصر، سومالی، سودان جنوبی مجازات اعدام را اجرا کردند. ده عضو از ۲۱ کشور اتحادیه عرب از جمله بحرین، مصر، عراق، اردن، کویت، فلسطین، عربستان سعودی، سومالی، امارات متحده عربی و یمن مجازات اعدام را اجرا کردند.^۷ سه عضو از ۱۰ عضو اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا، از جمله مالزی، سنگاپور و ویتنام مجازات اعدام را اجرا کردند. چهار عضو از ۵۳ عضو کشورهای مشترک المنافع، بنگلادش، مالزی، پاکستان و سنگاپور مجازات اعدام را اجرا کردند. دو کشور از ۵۸ کشور عضو سازمان بین‌المللی کشورهای فرانسه زبان، مصر و ویتنام مجازات اعدام را اجرا کردند. ژاپن و آمریکا تنها کشورهای عضو گروه جی ۸ بودند که در آن‌ها مجازات اعدام اجرا شد. در ۱۷۰ کشور (۸۸٪) از ۱۹۳ عضو سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۷ هیچ مورد اعدامی اجرا نشد.

احکام اعدام

عفو بین‌الملل کاهشی ۱۷ درصدی در تعداد کل احکام اعدام صادر شده در جهان از رکورد بالای ۳۱۱۷ مورد در سال ۲۰۱۶ به ۲۵۹۱+ مورد در سال ۲۰۱۷ را ثبت کرد. با این وجود این آمار هم‌رديف رقم‌های گزارش شده توسط این سازمان در سال‌های اخیر (برای نمونه ۲۴۶۶ مورد در سال ۲۰۱۴) باقی ماند.

روند کاهشی در تعداد کشورهای صادر کننده احکام اعدام برای دومین سال ادامه یافت به این ترتیب که از ۵۵ کشور در سال ۲۰۱۶ به ۵۳ کشور در سال ۲۰۱۷ کاهش یافت. در سال ۲۰۱۵ این تعداد ۶۱ کشور بود. هفت کشوری که در سال ۲۰۱۶ احکام اعدام صادر کردند از جمله باربادوس، اتیوپی، قزاقستان، لیبری، مالاوی، نیجر و پاپوآ گینه نو در سال ۲۰۱۷ هیچ حکم اعدامی صادر نکردند. با این وجود، عفو بین‌الملل نام پنج کشور را ثبت کرد که بر خلاف سال ۲۰۱۶، در سال ۲۰۱۷ حکم اعدام صادر کردند. این کشورها عبارتند از بحرین، بوتسوانا، برونی دارالسلام، گینه استوایی و گامبیا.^۸

آمار احکام اعدام در سال ۲۰۱۷ در سطح جهان

افغانستان (۱۱+)، الجزایر (۲۷+)، بحرین (۱۵)، بنگلادش (۲۷۳+)، بلاروس (۴+)، بوتسوانا (۴)، برونی دارالسلام (۱)، چین (+)، جمهوری دمکراتیک کنگو (۲۲+)، مصر (۴۰۲+)، گینه استوایی (۲)، گامبیا (۳)، غنا (۷)، گوانا (۳)، هند (۱۰۶)، اندونزی (۴۷+)، ایران (+)، عراق (۶۵+)، ژاپن (۳)، اردن (۱۰+)، کنیا (۲۱+)، کویت (۱۵+)، لائوس (۱+)، لبنان (۱۲+)، لیبی (۳+)، مالزی (۳۸+)، مالدیو (۲)، مالی (۱۰)، مراکش/صحرای غربی (۱۵+)، میانمار (۲+)، نیجریه (۶۲۱)، کره شمالی (+)، پاکستان (۲۰۰+)، دولت فلسطین (۱۶: مقامات حماس، غزه)، قطر (۱)، عربستان سعودی (۱+)، سیرالئون (۲۱)، سنگاپور (۱۵)، سومالی (۲۴: پونتلند ۱۶، دولت فدرال سومالی ۸)، سودان جنوبی

^۷ به دلیل سرکوب خشونت‌آمیز اعتراضات در سوریه، عضویت این کشور در اتحادیه عرب به حالت تعلیق در آمده است.

^۸ عفو بین‌الملل به دلیل درگیری‌های نظامی جاری در یمن قادر به تایید آمار اعدام در یمن در سال ۲۰۱۶ نبود. از این رو مشخص نیست که آیا روند صدور احکام اعدام در یمن در سال ۲۰۱۷ از سر گرفته شده است یا خیر.

(+۱۶)، سریلانکا (۲۱۸)، سودان (+۱۷)، تایوان (۳)، تانزانیا (+۵)، تایلند (۷۵)، ترینیداد و توباگو (۹)، تونس (+۲۵) امارات متحده عربی (۵)، آمریکا (۴۱) ویتنام (+۳۵)، یمن (+۵)، زامبیا (۹۴)، زیمبابوه (۱۱).

عفو بین‌الملل آمار بالاتری از احکام اعدام را در بنگلادش، مصر، مراکش/صحرای غربی، نیجریه، سیرالئون، سنگاپور، سریلانکا و ترینیداد و توباگو ثبت کرد. کاهش قابل ملاحظه‌ای در الجزایر، جمهوری دموکراتیک کنگو، غنا، هند، اندونزی، عراق، کویت، لبنان، مالی، پاکستان، عربستان سعودی، سومالی، تانزانیا، تونس و امارت متحده عربی دیده شد.

در مورد برخی از این کشورها مانند سریلانکا دلیل افزایش تعداد احکام اعدام این است که مقامات این کشورها اطلاعات کامل درباره استفاده‌شان از مجازات اعدام در سال ۲۰۱۷ را در اختیار عفو بین‌الملل گذاشته‌اند، در حالی که در سال ۲۰۱۶ اینگونه نبوده است. توانایی عفو بین‌الملل در کسب اطلاعات موثق درباره وقوع اعدام در برخی کشورهای دیگر نیز ممکن است در افزایش کلی این آمار تاثیر گذاشته باشد.

در پایان سال ۲۰۱۷ حداقل ۲۱۹۱۵ نفر در سطح جهان محکوم به اعدام بودند.

تخفیف مجازات‌ها، عفو‌ها و تبرئه‌ها

عفو بین‌الملل تخفیف مجازات یا عفو در مورد احکام اعدام در ۲۱ کشور زیر را ثبت کرده است: بنگلادش، کامرون، چین، مصر، هند، اندونزی، ژاپن، کویت، مالزی، موریتانی، مراکش/صحرای غربی، نیجریه، پاکستان، پاپوآ گینه نو، قطر، سریلانکا، تایوان، تونس، امارات متحده عربی، ایالات متحده آمریکا و زیمبابوه.^۹

عفو بین‌الملل ۵۵ مورد تبرئه زندانیان محکوم به اعدام را در ۶ کشور زیر ثبت کرده است: چین (۱)، مالدیو (۱)، نیجریه (۲۸)، تایوان (۱)، ایالات متحده آمریکا (۵)، زامبیا (۱۹).^{۱۰}

مجازات اعدام در سال ۲۰۱۷ چگونه به اجرا در آمد

اعدام در ملاعام در ایران (حداقل در ۳۱ مورد) اجرا شد.

مطابق اطلاعات عفو بین‌الملل، حداقل چهار نفر که در زمان وقوع جرم زیر ۱۸ سال سن داشتند اعدام شدند. ایران همچنین افراد دیگری که در هنگام وقوع جرم زیر سن ۱۸ سال بودند را به اعدام محکوم کرد. عفو بین‌الملل بر این باور است که در کشورهای بنگلادش، ایران، مالدیو، پاکستان و عربستان سعودی، محکومان نوجوان در صف اعدام هستند. صدور و اجرای مجازات اعدام برای افرادی که در هنگام ارتکاب جرم زیر ۱۸ سال سن داشتند نقض قوانین بین‌المللی است. در بسیاری از موارد سن واقعی زندانی مورد اختلاف و بحث است چون مدرک روشنی مثل شناسنامه که نشان دهنده سن آن‌ها باشد وجود ندارد.^{۱۱}

^۹ تخفیف مجازات روندی است که در آن مجازات اعدام معمولاً توسط دستگاه قضایی و یا دادگاه فرجام و گاه توسط قوه اجرایی به مجازات سبک‌تری مثل دوره حبس کاهش پیدا می‌کند. عفو زمانی است که فرد مجرم کاملاً بخشوده می‌شود و هیچ مجازات دیگری در مورد او صادر نمی‌شود.

^{۱۰} تبرئه روندی است که در آن پس از صدور مجازات و پایان روند فرجام و تجدید نظر فرد مجرم از گناه و جرایمش تبرئه می‌شود و در نتیجه از منظر قانون بیگناه محسوب می‌شود.

^{۱۱} دولت‌ها در مواردی که سن متخلفین مورد اختلاف است باید شاخص‌ها و ضوابط متناسبی به کار ببندند. روش‌های درست برای تشخیص سن عبارتند از بررسی رشد جسمی، روانی و اجتماعی افراد. هر یک از شاخص‌ها باید به شکلی به اجرا درآیند که در صورت وجود هر گونه تردیدی فرد متهم به عنوان نوجوان قلمداد شود و بر این اساس تضمین شود که مجازات اعدام

افرادی که از نظر ذهنی و هوشی معلول هستند در چندین کشور از جمله ژاپن، مالدیو و پاکستان، سنگاپور و آمریکا اعدام شده و یا در انتظار اعدام باقی ماندند.

در اکثر کشورهایی که افراد اعدام شده و یا به مجازات اعدام محکوم شدند، این حکم در پی دادرسی‌هایی صادر شد که با معیارهای بین‌المللی دادرسی عادلانه انطباق نداشت. عفو بین‌الملل به طور مشخص در مورد نحوه دادرسی و روال کار دادگاه‌ها در کشورهای بنگلادش، بلاروس، چین، مصر، ایران، عراق، مالزی، کره شمالی، پاکستان، عربستان سعودی، سنگاپور و ویتنام ابراز نگرانی کرد. در چندین کشور از جمله بحرین، چین، ایران، عراق و عربستان سعودی برخی از احکام محکومیت با استناد به «اعترافات» صادر شد که احتمال می‌رفت تحت شکنجه و دیگر بدرفتاری‌ها گرفته شده باشند. در عراق و ایران برخی از این «اعترافات» قبل از برگزاری محاکمه از تلویزیون پخش شد و به این شکل حقوق متهمان در برخورداری از فرض بی‌گناهی (اصل برائت) تا قبل از اثبات جرم مورد نقض قرار گرفت. در بنگلادش و فلسطین احکام اعدام در غیاب متهمین (به طور غیابی) صادر شد.

مجازات الزامی اعدام در بروئی دارالسلام، غنا، ایران، مالزی، مالدیو، میانمار، نیجریه، پاکستان، عربستان سعودی، سنگاپور و ترینیداد و توباگو ادامه یافت. مجازات الزامی اعدام با موازین حقوق بشر در تضاد است چون «امکان هرگونه بررسی درباره وضعیت شخصی مجرم و شرایطی که تحت آن جرم صورت گرفته» را از میان می‌برد.^{۱۲}

دادگاه‌های نظامی در مصر و پاکستان غیرنظامیان را به اعدام محکوم کردند. دادگاه‌های ویژه که در شیوه کار آن‌ها معیارهای بین‌المللی دادرسی عادلانه رعایت نمی‌شود در بنگلادش و پاکستان مجازات اعدام صادر کردند.

صدور و اجرای احکام اعدام به خاطر **جرایمی که قتل عامدانه را شامل نمی‌شد** ادامه یافت و در نتیجه حد نصاب در نظر گرفته شده در ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که مجازات اعدام را فقط برای «سنگین‌ترین جرایم» مجاز می‌داند رعایت نشد.

مجازات اعدام برای **جرایم مرتبط با مواد مخدر** در ۱۵ کشور صادر یا اجرا شد. در دستکم چهار کشور، این مجازات به عنوان مجازات الزامی برای چنین جرایمی در نظر گرفته شد. عفو بین‌الملل اجرای اعدام برای جرائم مرتبط با مواد مخدر را در چهار کشور ثبت کرد که عبارتند از: چین (که آمار اعدام در آنجا به عنوان اسرار حکومتی طبقه بندی می‌شود)، ایران، عربستان سعودی و سنگاپور. این سازمان بر این باور است که در مالزی و ویتنام نیز اعدام‌هایی برای اینگونه جرائم احتمالاً صورت گرفته است.

در ایران نسبت اینگونه اعدام‌ها از تقریباً ۶۰٪ کل اعدام‌ها در سال ۲۰۱۶ به ۴۰٪ در سال ۲۰۱۷ کاهش یافت که احتمالاً در راستای اصلاحات قانونی صورت گرفته در قوانین مبارزه با مواد مخدر باشد و این باعث کاهش کلی در تعداد کل اعدام‌ها نیز شده است. هم‌اکنون هشت اعدام صورت گرفته در سنگاپور در سال ۲۰۱۷ برای جرائم مرتبط با مواد مخدر بود که تعداد کل آن از چهار مورد اعدام در سال ۲۰۱۶ افزایش داشته است. عربستان سعودی اعدام‌های مرتبط با مواد مخدر را از ۱۶٪ کل اعدام‌ها در سال ۲۰۱۶ به ۴۰٪ در سال ۲۰۱۷ افزایش داد.

در اندونزی هیچ اعدامی در سال ۲۰۱۷ اجرا نشد و کاهشی اندک در تعداد احکام اعدام مرتبط با جرائم مواد مخدر (از ۷۷٪ تعداد کل

در مورد او صادر نشود. یک چنین روشی در راستای اصولی است که طبق بند یک از ماده ۳ کنوانسیون حقوق کودک سازمان ملل متحد در تمامی مسائل مربوط به کودکان منافع کودک را اولویت درجه اول می‌داند.

^{۱۲} کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد، پاکدایاون رولاندو در برابر فیلیپین، دیدگاه‌های کمیته حقوق بشر: Communication No. ۱۱۱۰/۲۰۰۲, UN doc. CCPR/C/۸۲/D/۱۱۱۰/۲۰۰۲, ۸ December ۲۰۰۴, para. ۵.۳

اعدامها در سال ۲۰۱۶ به ۷۰٪ در سال ۲۰۱۷) مشاهده شد.

منطقه آسیا و اقیانوس آرام بیشترین تعداد کشورهایی که به مجازات اعدام برای این نوع جرائم متوسل شدند را (۱۰ کشور از ۱۶ کشور) داشت اما بیشتر اعدامهای مرتبط با مواد مخدر در سال ۲۰۱۷ در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا صورت گرفت (۲۶۴ مورد). با این حال، از آنجا که تایید رقم اعدامهای مرتبط با جرائم مواد مخدر در مالزی و ویتنام و ارائه آمار برای چین ممکن نبوده است، این احتمال قوی وجود دارد که با احتساب این کشورها، منطقه آسیا و اقیانوس آرام دارای بیشترین آمار صدور و اجرای احکام اعدام مرتبط با جرائم مواد مخدر باشد.

جدول زیر جزئیات آمار تهیه شده توسط عفو بین الملل در مورد استفاده از مجازات اعدام برای جرائم مرتبط با مواد مخدر در سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۶ را نشان می دهد.

کشور	اعدامهای مرتبط با جرائم مواد مخدر در سال ۲۰۱۷	احکام اعدام صادره برای جرائم مرتبط با مواد مخدر در سال ۲۰۱۷
	(اعداد داخل پرانتز برای سال ۲۰۱۶)	(اعداد داخل پرانتز برای سال ۲۰۱۶)
برونئی	۰	۱ از ۱
دارالسلام	(۰)	(۰)
چین	آمار نامعلوم، اعدام در ملاء عام گزارش شده	آمار نامعلوم
	(آمار نامعلوم)	(آمار نامعلوم)
هند	۰	۲ مورد از ۱۰۹، ۲٪
	(۰)	(۱ مورد از ۱۳۶، ۰٫۱٪)
اندونزی	۰	۳۳ مورد از ۴۷، +۷۰٪
	(۴ مورد از ۱۰۰، ۴٪)	(۴۶ مورد از ۶۰، +۷۷٪)
ایران	۲۰۵ مورد از ۵۰۷، ۴۰٪	آمار نامعلوم
	(۳۲۸ مورد از ۵۶۷، ۵۸٪)	(آمار نامعلوم)
عراق	(آمار نامعلوم)	۴ مورد از ۶۵، ۶٪
	(۰ مورد از ۸۸، +۸۸٪)	(آمار نامعلوم)
کویت	۰ مورد از ۷، ۰٪	۴ مورد از ۱۵، +۲۷٪
	(۰)	(۱۰ مورد از ۴۹، ۲۰٪)
لائوس	۰	۱ مورد از ۱، ۱۰۰٪
	(۰)	(۳ مورد از ۳، ۱۰۰٪)
مالزی	آمار و جزئیات برای جرائم نامعلوم	۲۱ مورد از ۳۸، +۵۵٪

جزئیات برای جرائم نامعلوم	(۱۷ مورد از ۳۶، +۰.۴۷٪)
فلسطین	۰ مورد از ۶، (۰ مورد از ۳)
عربستان سعودی	۵۹ مورد از ۱۴۶، ۴۰٪ (۲۴ مورد از ۱۵۴، ۱۶٪)
سنگاپور	۸ مورد از ۸، ۱۰۰٪ (۲ مورد از ۴، ۵۰٪)
سریلانکا	۰ (۰)
تایلند	۰ (۰)
امارات متحده عربی	۰ (۰)
ویتنام	آمار نامعلوم (آمار نامعلوم)
فلسطین	۴ مورد از ۱۶، ۲۵٪ (۰ مورد از ۲۱)
عربستان سعودی	آمار نامعلوم (آمار نامعلوم)
سنگاپور	۱۲ مورد از ۱۵، ۸۰٪ (۷ مورد از ۷، ۱۰۰٪)
سریلانکا	۳ مورد از ۲۱۸، ۱٪ (۱ مورد از ۷۸، ۱٪)
تایلند	آمار احکام اعدام جدید موجود نیست؛ ۸۶ مورد از ۱۹۲ احکام اعدام نهایی برای جرائم مرتبط با مواد مخدر بود (۴۵٪)
امارات متحده عربی	آمار موجود نیست؛ ۲۱۳ مورد از ۴۲۷ نفر در صف اعدام محکوم به جرائم مرتبط با مواد مخدر بودند، ۵۰٪
ویتنام	۳۱ مورد از ۳۵+، ۸۸٪ (۵۴ مورد از ۶۳، ۸۶٪)

دیگر جرائمی که مشمول تعریف «سنگین ترین جرائم» نمی شدند ولی در سال ۲۰۱۷ برای آن‌ها مجازات اعدام صادر یا اجرا شد شامل موارد ذیل است: جرائم اقتصادی مانند فساد (چین و ویتنام)؛^{۱۳} حفاری اماکن فرهنگی باستانی و فروش گنجینه‌های فرهنگی (چین)؛^{۱۴} شلیک اسلحه گرم (مالزی)؛ ساحری، جادوگری و زنا (عربستان سعودی)؛ آدم ربایی (عراق)، آدم ربایی و شکنجه (عربستان سعودی)، تجاوز (عربستان سعودی)؛ و «کفرگویی» یا «توهین به پیامبر اسلام» (ایران و پاکستان).

اشکال متنوع «خیانت»، «اقدام علیه امنیت ملی»، «همکاری» با نهاد بیگانه، «جاسوسی»، «زیر سؤال بردن سیاستهای رهبر»، شرکت در «جنبش های ضد حکومتی و تروریسم» و سایر «جرایم علیه حکومت» صرف نظر از این که به قتل کسی منجر شده باشند یا نه در

^{۱۳} در چین جرائم اقتصادی با «تعلیق احکام اعدام» مجازات می شدند که معمولاً پس از دو سال حبس هنگامی که جرم دیگری رخ نداده باشد به دوران حبس تخفیف می یابند.

^{۱۴} حفاری اماکن فرهنگی باستانی و فروش گنجینه های فرهنگی نیز با «تعلیق» حکم اعدام مجازات می شد.

کشورهای ایران، لبنان، کره شمالی، پاکستان، (دولت) فلسطین (در غزه) و عربستان سعودی مشمول احکام اعدام شدند.

مجلس نمایندگان فیلیپین در ماه مارس پیش نویس قانونی را برای احیای مجازات اعدام پذیرفت در حالی که لویج مشابهی در سنای این کشور در حال بررسی هستند. احیای مجازات اعدام مغایر با تعهدات بین‌المللی این کشور تحت دومین پروتکل اختیاری میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی است که هدف لغو مجازات اعدام را دنبال می‌کند. حکومت مالدیو نیز پس از بیش از شش دهه گام‌هایی به سوی احیای مجازات اعدام برداشت هر چند هیچ حکم اعدامی را به اجرا نگذاشت.

هند، سنگاپور و تایلند برخلاف استانداردهای بین‌المللی با اتخاذ قوانین جدیدی که به ترتیب برای سرقت وسیله نقلیه، تروریسم هسته‌ای و فساد مجازات اعدام تعیین می‌کند دامنه‌ی مجازات اعدام را افزایش دادند.

تحولات مثبت

در سال ۲۰۱۷ دو کشور دیگر مجازات اعدام را برای تمامی جرایم لغو کردند. در روز ۳۱ مه مجمع ملی گزینه قانون جدید دادخواهی نظامی را اتخاذ کرد که حکم اعدام را از زمره‌ی مجازات‌های قانونی حذف نمود؛ این قانون در روز ۲۸ دسامبر به اجرا درآمد. قانون کیفری جدید مغولستان که در روز ۳ دسامبر ۲۰۱۵ پذیرفته شد نیز به طور کامل مجازات اعدام را لغو نمود و این قانون در روز ۱ ژوئیه ۲۰۱۷ به اجرا گذاشته شد.

در روز ۲۴ اکتبر ۲۰۱۷ دادگاه قانون اساسی گواتمالا آن دسته از مفاد قانون مجازات کیفری و قوانین مبارزه مواد مخدر که امکان صدور مجازات اعدام را فراهم می‌کرد را خلاف قانون اساسی اعلام نمود. بر این اساس، عفو بین‌الملل این کشور را در آن گروه از کشورها قرار داده که اعدام را برای جرائم عادی لغو کرده است.

دو کشور که قبلاً مجازات اعدام را لغو کرده بودند - ماداگاسکار و سائوتومه و پرنسیپه - به دومین پروتکل اختیاری میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی پیوستند که هدف آن لغو مجازات اعدام است. بر این اساس این دو کشور به لغو مجازات اعدام متعهد شده‌اند. به علاوه، گامبیا که مجازات اعدام را در قانون و در عمل حفظ کرده است این پروتکل را در سال ۲۰۱۷ امضا کرد. این موضوع گامبیا را متعهد می‌کند که هیچ اعدامی را اجرا نکند و همه‌ی اقدامات لازم را برای لغو مجازات اعدام در حوزه قضایی خود به عمل آورد.

دادگاه ملی پاپوآ گینه نو، تنها عضو انجمن جزایر اقیانوس آرام، که از مجازات اعدام استفاده می‌کند تحقیقی قضایی در مورد حفاظت از حقوق بشر افراد محکوم به اعدام انجام داده و دستور توقف نامحدود اعدام برای ۱۲ مرد منتظر در صف اعدام را صادر کرد که شامل امکان ایجاد یک کمیته بخشش و بازنگری درخواست های عفو هم می‌شد.

گام‌های قابل توجهی به سوی کاهش استفاده از مجازات اعدام در چندین کشور دیگر نیز برداشته شد. در افغانستان رئیس‌جمهور اشرف غنی احمدزی قانون جزای جدیدی را در روز ۴ مارس ۲۰۱۷ امضا کرد که تعداد جرایمی که مشمول مجازات اعدام می‌شوند را کاهش داد.^{۱۵} نهادهای مختلف قضایی و اجرایی چین در طول سال برای تقویت حفاظت از دادرسی منصفانه مقررات متفاوت و جدیدی را اتخاذ کردند.

در ماه نوامبر، ایران با اصلاح قانون مبارزه با مواد مخدر، حداقل میزان مواد مخدر برای صدور حکم اعدام الزامی را افزایش داد. این قانون

^{۱۵} ماوریت دفتر معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان، «یوناما از قانون جزای جدید افغانستان استقبال می‌کند و خواستار چارچوبی محکم برای حفاظت از زنان در برابر خشونت است»، ۲۲ فوریه ۲۰۱۸، <https://unama.unmissions.org/unama-welcomes-afghanistan%E2%80%A0-%20new-penal-code-calls-robust-framework-protect-women-against-violence>

[protect-women-against-violence](https://unama.unmissions.org/unama-welcomes-afghanistan%E2%80%A0-%20new-penal-code-calls-robust-framework-protect-women-against-violence)

قرار است که عطف به ما سبق شود. در همان ماه مجلس نمایندگان مالزی اصلاحاتی را برای قانون مواد مخدر خطرناک مصوب سال ۱۹۵۲ اتخاذ کرد که اختیارات دادگاه را در خصوص تعیین مجازات‌های سبک‌تر برای آن دسته از افراد محکوم به حمل مواد مخدر که با نیروهای انتظامی همکاری می‌کنند، افزایش داده است.

در روز ۱۴ دسامبر دادگاه عالی کنیا حکم کرد که الزامی کردن مجازات اعدام برای قتل برخلاف قانون اساسی است.

خاورمیانه و شمال آفریقا

روندهای منطقه‌ای

- ایران، عربستان سعودی و عراق از نظر تعداد اعدام همچنان در صدر فهرست کشورهای منطقه خاور میانه و شمال آفریقا قرار دارند.
- بحرین، اردن، کویت و امارات متحده عربی اعدام‌ها را از سر گرفتند.
- حداقل ۲۶۴ مورد اعدام به دلیل جرائم مرتبط با مواد مخدر انجام شد.
- مصر (بدون احتساب ایران) بیشترین احکام اعدام قابل تایید را صادر کرد.
- مطابق آمار سازمان عفو بین‌الملل، میزان استفاده از مجازات اعدام در منطقه در مقایسه با سال ۲۰۱۶ کاهش یافت.

کشور	تعداد اعدام‌ها	تعداد احکام اعدام	تعداد افراد محکوم به اعدام در پایان سال ۲۰۱۷
الجزایر	۰	۲۷+	+
بحرین	۳	۱۵	+
مصر	۳۵+	۴۰۲+	+
ایران	۵۰۷+	+	+
عراق	۱۲۵+	۶۵+	+
اسرائیل	۰	۰	۰
اردن	۱۵	۱۰+	۱۰+
کویت	۷	۱۵+	+
لبنان	۰	۱۲+	+
لیبی	تایید نشده	۳+	تایید نشده
مراکش/صحرائی غربی	۰	۱۵+	۹۵+
عمان	۰	۰	
(دولت) فلسطین	۶	۱۶	۳۳
قطر	۰	۱	+
عربستان سعودی	۱۴۶	۱+	۴۵+

سوریه	تایید نشده	تایید نشده	تایید نشده
تونس	۰	۲۵+	۷۷+
امارات متحده عربی	۱	۵	+
یمن	۲+	۵+	۴+

به طور کلی، در مقایسه با سال ۲۰۱۶ میزان استفاده از مجازات اعدام در منطقه در سال ۲۰۱۷ کاهش یافت. تعداد اعدام‌های ثبت شده توسط سازمان عفو بین‌الملل از ۸۵۶ مورد در سال ۲۰۱۶ به ۸۴۷ مورد در سال ۲۰۱۷ تقلیل یافت که کاهشی ۱ درصدی را نشان می‌دهد. ایران، عربستان سعودی و عراق سه کشوری هستند که هنوز از نظر تعداد اعدام در منطقه در صدر فهرست قرار دارند. در ایران حداقل ۵۰۷ نفر اعدام شدند که معادل ۶۰٪ از کل اعدام‌های تایید شده در منطقه است. در عربستان سعودی ۱۴۶ نفر اعدام شدند که معادل ۱۷٪ از کل اعدام‌های تایید شده در منطقه بود. در عراق دستکم ۱۲۵ نفر اعدام شدند که معادل ۱۵٪ از کل اعدام‌های تایید شده در منطقه است. این سه کشور مسئول ۹۴٪ از کل اعدام‌هایی هستند که طی سال ۲۰۱۷ در منطقه ثبت شده است.

سازمان عفو بین‌الملل صدور ۶۱۷ حکم اعدام در سال ۲۰۱۷ را ثبت نمود که نسبت به ۷۶۴ حکم اعدام در سال ۲۰۱۶ میزان کمتری از احکام اعدام را نشان می‌دهد. اکثر احکام اعدام به ثبت رسیده در مصر صادر شدند؛ ۴۰۲ نفر در سال ۲۰۱۷ محکوم به اعدام شدند که در مقایسه با محکومیت دستکم ۲۳۷ نفر به اعدام در سال ۲۰۱۶ میزان بیشتری از احکام اعدام را نشان می‌دهد. سازمان عفو بین‌الملل بر این باور است که صدها حکم اعدام در ایران صادر شد ولی این سازمان قادر به تایید آمار موثق از تعداد احکام اعدام در آن کشور نبود.

مقامات در الجزایر، کویت، لبنان، مراکش/صحرای غربی، قطر و تونس احکام اعدام صادر کردند ولی هیچ اعدامی در این کشورها انجام نشد. در سال گذشته، بحرین، اردن، کویت و امارات متحده عربی اجرای احکام اعدام را در حالی از سر گرفتند که پیشتر به ترتیب از سال‌های ۲۰۱۰، ۲۰۱۵، ۲۰۱۳ و ۲۰۱۵ هیچ اعدامی را اجرا نکرده بودند. اردن با اجرای ۱۵ اعدام را دارای بیشترین تعداد اعدام در بین این چهار کشور است. نگرانی‌های عفو بین‌الملل در خصوص استفاده از مجازات اعدام در سراسر منطقه برای جرمی که طبق قوانین بین‌المللی حقوق بشر در زمره «سنگین ترین جرائم» قرار نمی‌گیرند و همچنین در خصوص نقض استانداردهای بین‌المللی دادرسی منصفانه در بسیاری از محاکمه‌ها، باقی ماند.^{۱۶}

^{۱۶} «سنگین ترین جرائم» تنها گروه از جرمی هستند که قوانین بین‌المللی استفاده از مجازات اعدام برای آنها را جایز می‌شمارند. مطابق تفاسیر نهادهای بین‌المللی، این دسته از جرائم محدود به قتل عمد شده‌اند.

تحولات مهم کشوری

بحرین برای اولین بار از سال ۲۰۱۰ سه اعدام را به اجرا گذاشت؛ دادگاه‌های بحرین به اتهام قتل، سرقت و اعمال تروریستی ۱۵ حکم اعدام صادر کردند. در روز ۱۵ ژانویه بحرین سه نفر با اسامی علی عبدالشہید السنکیس، سامی میرزا المشیمع و عباس جمیل طاهر السمیمع را به دلیل اعمال تروریستی با جوخه‌ی آتش اعدام کرد. احکام اعدام آن‌ها در ۹ ژانویه توسط دادگاه عالی تایید و به سرعت توسط پادشاه تصویب شده بودند. محاکمه این افراد با استانداردهای بین‌المللی دادرسی منصفانه مطابقت نداشت. وکلا به همه مدارک و شواهد مطرح بر علیه موکل‌شان دسترسی نداشتند و این موضوع باعث شد آن‌ها نتوانند به طور مناسب از موکل‌های خود دفاع کنند. آن‌ها همچنین اجازه پیدا نکردند که شاهدان طرف دادستان را مورد سوال قرار دهند. دادگاه همچنین با استناد به «اعترافات» اجباری، سامی مشیمع و عباس السمیمع را گناهکار شناخت که مغایر با حق عدم اجبار به ادای شهادت یا اعتراف به مجرمیت طبق میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی است.

مصر ۳۴ مرد و یک زن را اعدام کرد. دستکم ۴۰۲ حکم اعدام توسط دادگاه‌ها برای ۳۹۴ مرد و هشت زن صادر شد. دستکم ۸۸ مرد در ارتباط با خشونت سیاسی به اعدام محکوم شدند. ۲۴ تن از این افراد پس از محاکمه‌های به شدت غیرمنصفانه توسط دادگاه نظامی به اعدام محکوم شدند. ۳۱۴ نفر باقیمانده شامل هشت زن و ۳۰۶ مرد توسط دادگاه‌های غیرنظامی برای جرائمی مانند قتل و تجاوز به اعدام محکوم شدند. دادگاه‌ها دو مرد را تبرئه کرده و احکام اعدام ۱۶۲ نفر شامل ۱ زن و ۱۶۱ مرد را تخفیف دادند.

ایران دستکم ۵۰۷ نفر - ۵۰۱ مرد و شش زن - را اعدام کرد. دستکم چهار محکوم نوجوان اعدام شده و ۳۱ اعدام در ملاء عام انجام شد. این اعدام‌ها به دلیل قتل (۲۴۰)؛ قاچاق مواد مخدر (۲۰۵)؛ قتل و تجاوز (۴)؛ محاربه (سرقت) (۱۱)؛ «افساد فی الارض» (۲)؛ تجاوز مرد به زن (۱۶)؛ آدم ربایی و قتل (۲)؛ سرقت (۵)؛ محاربه (با انگیزه سیاسی) (۲) صورت گرفتند. در ۱۹ مورد دلیل صدور حکم مشخص نبود. عفو بین‌الملل برای اولین بار پس از سال‌ها اعدام‌های بیشتری برای قتل نسبت به جرائم مرتبط با مواد مخدر ثبت کرد. این سازمان بر این باور است که صدها حکم اعدام در طول سال صادر شد ولی امکان جمع‌آوری آمار موثق وجود نداشت.

استفاده گسترده از مجازات اعدام همچنان باعث نگرانی جدی است؛ ایران به استفاده از مجازات اعدام برای اعمالی که از نظر قوانین بین‌المللی جرم کیفری به شمار نمی‌آیند از جمله «محاربه»، «افساد فی الارض» و «سب النبی» ادامه داد.

تحقیقات سازمان عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که ضمانت‌های اساسی دادرسی منصفانه در پرونده‌های اعدام وجود نداشته و دادگاه‌ها غالباً به «اعترافات» گرفته شده تحت شکنجه استناد کرده‌اند. طبق کنوانسیون منع شکنجه استفاده از شکنجه مطلقاً ممنوع است.

در ماه نوامبر قانون مبارزه با مواد مخدر مورد اصلاح قرار گرفت و حداقل میزان لازم مواد مخدر را برای صدور حکم اعدام اجباری افزایش داد. مقامات دولتی گزارش دادند که احکام اعدام ۱۵۰۰۰ نفر که به خاطر جرائم مرتبط با مواد مخدر در صف اعدام هستند طبق قانون جدید، که قرار است عطف به ما سبق شود، مورد بازبینی قرار خواهد گرفت.

دستکم ۱۲۵ مورد اعدام در عراق اجرا شد. همه‌ی اعدام‌ها توسط مقامات مرکزی عراق صورت گرفت؛ هیچیک از آن‌ها در

اقلیم کردستان عراق اجرا نشد. دستکم ۶۵ حکم اعدام (۶۲ مورد توسط مقامات مرکزی عراق و سه مورد توسط مقامات اقلیم کردستان عراق) برای جرائمی که عمدتاً شامل اعمال تروریستی و نیز قتل، آدم ربایی و مواد مخدر می‌شد، صادر گردید. افراد محکوم به اعدام اکثراً اتباع عراقی و برخی نیز اتباع خارجی بودند. مجازات اعدام همچنان به عنوان وسیله‌ی تلافی برای تسکین خشم عمومی نسبت به حملاتی که گروه داعش مسئولیت آن‌ها را بر عهده گرفت، مورد استفاده قرار گرفت. اعدام‌های دسته جمعی در طول سال اجرا شد. تعداد زیادی از مردان در روز ۲۵ سپتامبر، ۱۱ روز پس از حمله انتحاری داعش در نصیریه در روز ۱۴ سپتامبر که باعث کشته شدن دستکم ۸۴ نفر شد، به اتهام جرائم تروریستی اعدام شدند. در روز ۱۴ دسامبر هم، ۳۸ نفر به اتهام جرائم تروریستی به دار آویخته شدند.

پانزده نفر در اردن اعدام شدند که ۱۴ نفر آن‌ها متهم به اعمال تروریستی و ۱ نفر متهم به قتل بود. این اعدام‌ها برای اولین بار از سال ۲۰۱۵ صورت گرفت. دستکم ۱۰ نفر، نه تن از آن‌ها برای قتل و یک نفر به دلیل اعمال تروریستی، به اعدام محکوم شدند.

هفت مورد اعدام در کویت برای اولین بار از سال ۲۰۱۳ اجرا شد. این هفت تن در روز ۲۵ ژانویه به دلایل قتل، سرقت، تجاوز و آدم ربایی اعدام شدند. دو تن از آن‌ها اتباع کویتی به نام‌های نصری یوسف محمد الانضی و فیصل عبدالله جابر الصباح بودند. پنج تن از آن‌ها اتباع خارجی به نام‌های محمد شاهر محمد سنوار حسین (بنگلادش)؛ جاکایتا میدن پاوا (فیلیپین)؛ عماکیل اوکو میکونین (اتیوپی)؛ سید راضی جوما و صامر طاها عبدالماجد عبدالجلیل (مصر) بودند. دادگاه‌های کویت دستکم ۱۵ حکم اعدام صادر کردند، در حداقل ۱۷ مورد تخفیف در مجازات قائل شده و دو نفر را تبرئه کردند.

در مراکش/صحرائی غربی هیچ اعدامی صورت نگرفت. دادگاه‌ها دستکم ۱۵ حکم اعدام صادر کردند. مقامات در چهار مورد تخفیف در مجازات قائل شدند. در پایان سال ۲۰۱۷ حداقل ۹۵ نفر محکوم به اعدام بودند. مراکش به دنبال انجام جلسه بررسی ادواری جهانی سازمان ملل متحد (یو پی آر) در ماه مه، توصیه مبنی بر لغو سریع و کامل مجازات اعدام را رد کرد.^{۹۹}

مقامات دولت فلسطین و به طور مشخص دولت حماس در نوار غزه شش مرد را اعدام کردند. سه تن از این مردان به اتهام «همکاری با مقامات اسرائیلی» در روز ۶ آوریل اعدام شدند؛ نام این افراد فاش نشد. سه تن دیگر اشرف عبولیل، هاشم العلول و عبدالله النشار به دلیل ترور رهبر حماس مازن فقها در روز ۲۵ مه ۲۰۱۷ اعدام شدند. این شش اعدام بدون تصویب احکام اعدام از طرف رئیس‌جمهور فلسطین انجام شدند که برخلاف قانون اساسی فلسطین مصوب سال ۲۰۰۳ و قانون دادرسی کیفری مصوب سال ۲۰۰۱ است. سازمان عفو بین‌الملل احکام اعدام ۱۶ تن را ثبت نمود که همگی توسط دادگاه‌های نوار غزه صادر شده بودند؛ ۱۵ فرد به صورت حضوری و یک تن به طور غیابی محاکمه شدند. در پایان سال ۲۰۱۷ حداقل ۳۳ نفر محکوم به اعدام بودند.

عربستان سعودی ۱۴۶ نفر شامل دو زن و ۱۴۴ مرد را اعدام کرد. از میان آن‌ها ۸۹ نفر اتباع عربستان سعودی بودند. بقیه افراد، اتباع خارجی بودند: ۱ نفر (کنیا)، یک نفر (مالی)، یک نفر (نیجریه)، یک نفر (فلسطین)، دو نفر (هند)، چهار نفر (سوریه)، سه نفر (اتیوپی)، شش نفر (اردن)، ۱۷ نفر (پاکستان)، ۲۰ نفر (یمن) و یک نفر که ملیت او نامشخص بود. هفتاد و هشت مورد از اعدام‌ها به دلیل قتل، چهار مورد برای اعمال تروریستی، ۵۹ مورد برای جرائم مرتبط با مواد مخدر، دو مورد برای آدم‌ربایی و شکنجه، دو مورد به دلیل تجاوز و یک مورد برای سحر، جادوگری و زنا بود. سازمان عفو بین‌الملل تنها توانست صدور یک حکم اعدام را ثبت کند ولی احتمالاً احکام اعدام بیشتری صادر شدند.

بسیاری از متهمان پس از دادرسی‌های غیرمنصفانه به اعدام محکوم شدند و دادگاه حکم محکومیت را بدون تحقیق کافی در مورد ادعای اجباری بودن «اعترافات» و احتمال گرفته شدن آن‌ها تحت شکنجه صادر کردند. مقامات غالباً خانواده متهمین را در مورد اعدام قریب الوقوع عزیزان‌شان بی اطلاع نگاه داشتند و حتی از اطلاع‌رسانی سریع پس از انجام اعدام خودداری کردند. در روز ۱۱ ژوئیه، مردی به نام یوسف علی المشیخا، که پدر دو فرزند بود، به همراه سه مرد دیگر به دلیل جرائم تروریستی در ارتباط با اعتراضات ضد دولتی در استان شرقی در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ اعدام شد. خانواده‌ی او تنها پس از اعدام، هنگامیکه اطلاعیه‌ای دولتی را در تلویزیون مشاهده کردند از واقعه مطلع شدند. به نظر می‌رسد دادگاه محکومیت او را اساساً بر مبنای «اعترافات» صادر کرده بود که طبق گفته‌های یوسف المشیخا در دادگاه، تحت شکنجه و بدرفتاری‌های دیگر از او گرفته شده بود. سعید السیاری در روز ۱۳ سپتامبر اعدام شد. قوانین بین‌المللی حقوق بشر اعمال هرگونه اجبار فیزیکی و روانی را، چه به طور مستقیم و چه غیر مستقیم، ممنوع کرده است. چنین اجباری شامل شکنجه و دیگر رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی یا ترذیلی می‌شود ولی محدود به آن‌ها نیست. طبق استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر، بستگان افراد محکوم به اعدام حق دارند که به طور رسمی از قبل در مورد برنامه ریزی اعدام اطلاع پیدا کنند تا بتوانند برای آخرین بار با فرد محکوم دیدار کنند.

به دلیل درگیری‌های مسلحانه داخلی بین نیروهای دولتی و گروه‌های مسلح غیر حکومتی امکان تایید اینکه آیا در سوریه در سال ۲۰۱۷ هیچ اعدام قضایی اجرا یا هیچ حکم اعدامی صادر شد یا خیر وجود نداشت.

در **امارات متحده عربی** برای اولین بار از سال ۲۰۱۵ یک اعدام به دلیل آدم‌ربایی، تجاوز و قتل اجرا شد. پنج حکم اعدام صادر شد، ۱۶ تخفیف در مجازات داده شد و یک فرد تبرئه شد.

در **یمن** دستکم دو اعدام به دلایل تجاوز و قتل اجرا و حداقل پنج حکم اعدام توسط دادگاه‌ها صادر شد. یک عفو صورت گرفت و حداقل چهار نفر تا پایان سال زیر حکم اعدام بودند.

پیوست ۱ – اعدام ها و مجازات‌های مرگ در سال ۲۰۱۷

این گزارش فقط به اعدام‌هایی می‌پردازد که براساس احکام قضایی اجرا شده‌اند و اعدام‌های فراقضایی را در برنمی‌گیرد. عفو بین‌الملل فقط آماری را گزارش می‌دهد که برای تایید آن‌ها توانسته مدارک موثق بدست بیاورد هر چند رقم واقعی در برخی از کشورها بسیار بیشتر است. برخی از حکومت‌ها به طور عامدانه در مورد روند صدور و اجرای احکام اعدام پنهان‌کاری می‌کنند و برخی دیگر یا این آمار را جمع‌آوری نکرده و یا آن را در دسترس عموم قرار نمی‌دهند.

در جداول و لیست‌ها هرگاه علامت «+» پس از یک عدد در کنار نام یک کشور آمده است، برای نمونه اندونزی (۴۷+) بدان معنی است که عفو بین‌الملل توانسته ۴۷ مورد اعدام را تایید کند ولی باور دارد که تعداد واقعی اعدام‌ها بیشتر از ۴۷ مورد است. در صورتی که علامت «+» پس از نام کشور و بدون عدد آمده باشد، برای مثال ایران (+)، بدان معنی است که عفو بین‌الملل صدور یا اجرای حکم اعدام را تایید کرده ولی برای ارائه آمار موثق حداقلی اطلاعات کافی به دست نیاورده است. هنگام محاسبه آمار جهانی و منطقه‌ای، علامت «+» در همه جا از جمله در مورد چین به عنوان عدد ۲ در نظر گرفته شده است (یعنی حداقل دو مورد ثبت شده است).

تعداد اعدام‌های ثبت شده در سال ۲۰۱۷

چین هزاران	بنگلادش ۶
ایران ۵۰۷+	(دولت) فلسطین ۶، مقامات حماس، غزه
عربستان سعودی ۱۴۶+	افغانستان ۵
عراق ۱۲۵+	مالزی ۴+
پاکستان ۶۰+	ژاپن ۴
مصر ۳۵+	سودان جنوبی ۴
سومالی ۲۴: (پونتلند ۱۲، دولت فدرال بحرین ۳)	سومالی ۱۲)
آمریکا ۲۳	بلاروس ۲+
اردن ۱۵	یمن ۲+
سنگاپور ۸	امارات متحده عربی ۲
کویت ۷	کره شمالی +
	ویتنام +

تعداد احکام اعدام ثبت شده در سال ۲۰۱۷

چین هزاران	جمهوری دموکراتیک کنگو +۲۲	زیمبابوه ۱۱
نیجریه ۶۲۱	کنیا +۲۱	اردن +۱۰
مصر +۴۰۲	سیرالئون ۲۱	مالی ۱۰
بنگلادش +۲۷۳	سودان +۱۷	ترینیداد و توباگو ۹
سريلانكا ۲۱۸	سودان جنوبی +۱۶	غنا ۷
پاکستان +۲۰۰	فلسطین ۱۶ (مقامات حماس، غزه)	تانزانیا +۵
هند ۱۰۹	مراکش/صحرای غربی +۱۵	یمن +۵
زامبیا ۹۴	کویت +۱۵	امارات متحده عربی ۵
تایلند ۷۵	بحرین ۱۵	بلاروس +۴
عراق +۶۵	سنگاپور ۱۵	بوتسوانا ۴
اندونزی + ۴۷	لبنان +۱۲	لیبی ۳
آمریکا ۴۱	افغانستان +۱۱	گامبیا +۳
مالزی +۳۸	لائوس +۱	گویان +۳
ویتنام +۳۵	عربستان سعودی +۱	ژاپن ۳
الجزایر +۲۷	برونئی دارالسلام ۱	تایوان ۳
تونس +۲۵	قطر ۱	میانمار +۲
سومالی +۲۴ : (پونتلند ۱۶، دولت ایران + فدرال سومالی ۸)		گینه استوایی ۲
	کره شمالی +	مالدیو ۲

پیوست ۲ – کشورهای طرفدار لغو و کشورهای طرفدار ابقای مجازات اعدام تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷

بیش از دو سوم کشورهای جهان اکنون مجازات اعدام را در قانون لغو یا در عمل متوقف کرده‌اند. تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷ آمار این کشورها به صورت ذیل می‌باشد:

کشورهایی که اعدام را برای همه جرائم لغو کرده‌اند: ۱۰۶

کشورهایی که اعدام را برای جرائم عادی لغو کرده‌اند: ۷

کشورهایی که در عمل مجازات اعدام را متوقف کرده‌اند: ۲۹

مجموع کشورهایایی که اعدام را در قانون لغو یا در عمل متوقف کرده‌اند: ۱۴۲

کشورهای ابقاکننده‌ی اعدام: ۵۶

۱. کشورهای لغوکننده اعدام برای همه جرائم

کشورهایی که در قوانین آن‌ها برای هیچ جرمی مجازات اعدام در نظر نگرفته شده است عبارتند از:

آلبانی، اندورا، آنگولا، آرژانتین، ارمنستان، استرالیا، اتریش، آذربایجان، بلژیک، بنین، بوتان، بولیوی، بوسنی و هرزگوین، بلغارستان، برونزی، کابوورد، کامبوج، کانادا، کلمبیا، جمهوری کنگو، جزایر کوک، کاستاریکا، ساحل عاج، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، جیبوتی، جمهوری دومینیک، اکوادور، استونی، فیجی، فنلاند، فرانسه، گابون، گرجستان، آلمان، یونان، گینه، گینه بیسائو، هاییتی، هولی سی، هندوراس، مجارستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، کیریباتی، قرقیزستان، لتونی، لیختنشتاین، لیتوانی، لوگزامبورگ، مقدونیه، ماداگاسکار، مالت، جزایر مارشال، موریس، مکزیک، میکرونزی، مولداوی، موناکو، مغولستان، مونته‌نگرو، موزامبیک، نامیبی، نائورو، نپال، هلند، زلاندنو، نیکاراگوئه، نیو، نروژ، پالاو، پاناما، پاراگوئه، فیلیپین، لهستان، پرتغال، رومانی، رواندا، ساموئا، سن مرینو، سائوتومه و پرنسیپه، سنگال، صربستان (شامل کوزوو)، سیشل، اسلواکی، اسلونی، جزایر سلیمان، آفرقای جنوبی، اسپانیا، سورینام، سوئد، سوئیس، تیمور لست، توگو، ترکیه، ترکمنستان، تووالو، بریتانیا، اکراین، اروگوئه، ازبکستان، وانواتو، ونزوئلا.

۲. کشورهای لغوکننده اعدام برای جرائم عادی

کشورهایی که در قوانین آن‌ها صرفاً برای جرائمی خاص مانند جرائم نظامی یا جرائمی که در شرایط خاص رخ داده مجازات اعدام در نظر گرفته شده است عبارتند از:

برزیل، شیلی، السالوادور، گواتمالا، اسرائیل، قزاقستان و پرو.

۳. کشورهایی که اعدام را در عمل متوقف کرده‌اند

کشورهایی که مجازات اعدام را برای جرائم عادی مانند قتل ابقا کرده‌اند ولی می‌توان آن‌ها را در عمل طرفدار لغو اعدام در نظر گرفت زیرا در ۱۰ سال گذشته هیچ فردی را اعدام نکرده‌اند و به نظر می‌رسد سیاستی در خصوص توقف اجرای احکام اعدام اتخاذ کرده‌اند عبارتند از:

الجزایر، برونئی دارالسلام، بوركینافاسو، کامرون، جمهوری آفریقای مرکزی، اریتره، غنا، گرانادا، کنیا، لائوس، لیبری، مالاوی، مالدیو، مالی، موریتانی، مراکش/صحرای غربی، میانمار، نیجر، پاپوآ گینه نو، فدراسیون روسیه،^{۱۷} سیرالئون، (جمهوری) کره جنوبی، سربلانکا، سوازیلند، تاجیکستان، تانزانیا، تنگا، تونس، زامبیا.

۴. کشورهای ابقاکنندهی اعدام

کشورهایی که برای جرائم عادی مجازات اعدام را ابقا کرده‌اند عبارتند از:

افغانستان، آنتیگوا و باربودا، باهاما، بحرین، بنگلادش، باربادوس، بلاروس، بلیز، بوتسوانا، چاد، چین، کومور، کوبا، جمهوری دموکراتیک کنگو، دومینیکا، مصر، گینه استوایی، اتیوپی، گامبیا، گایانا، هند، اندونزی، ایران، عراق، جامائیکا، ژاپن، اردن، کویت، لبنان، لسوتو، لیبی، مالزی، نیجریه، کره شمالی (جمهوری دموکراتیک خلق کره)، عمان، پاکستان، (دولت) فلسطین، قطر، سنت کیتس و نویس، سنت لوسیا، سنت وینسنت و گرنادین، عربستان سعودی، سنگاپور، سومالی، سودان جنوبی، سودان، سوریه، تایوان، تایلند، ترینیداد و توباگو، اوگاندا، امارات متحده عربی، ایالات متحده آمریکا، ویتنام، یمن و زیمبابوه.

^{۱۷} در فدراسیون روسیه در ماه اوت ۱۹۹۶ دستوری برای توقف اعدام‌ها صادر شد. با این وجود، بین سال‌های ۱۹۹۶ و ۱۹۹۹ جمهوری چین اعدام اجرا می‌شد.

پیوست ۳ - تصویب معاهدات بین‌المللی تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷

جامعه بین‌المللی چهار معاهده بین‌المللی با هدف لغو مجازات اعدام تنظیم کرده است. یکی از این معاهدات مقیاس جهانی دارد و سه معاهده‌ی دیگر منطقه‌ای است.

در ذیل توصیف اجمالی این چهار معاهده، اسامی کشورهای عضو و اسامی کشورهایی که این معاهدات را امضا کرده ولی تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷ آن‌ها را تصویب نکرده بودند، آمده است. (کشورها ممکن است یا از طریق موافقت با معاهدات یا تصویب آن‌ها به عضویت معاهدات بین‌المللی در بیایند. امضا نشان‌دهنده‌ی قصد عضویت در معاهده در آینده از طریق تصویب آن است.) کشورها طبق قوانین بین‌المللی موظف هستند به مفاد معاهداتی که عضو آن هستند احترام بگذارند و هیچ عملی انجام ندهند که در تعارض با هدف و مقصود معاهده امضا شده باشد.

دومین پروتکل اختیاری میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی با هدف لغو مجازات اعدام

دومین پروتکل اختیاری میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی با هدف لغو مجازات اعدام که در سال ۱۹۸۹ توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد پذیرفته شد مقیاس جهانی دارد. این پروتکل لغو کامل مجازات اعدام را دنبال می‌کند ولی به کشورهای عضو اجازه می‌دهد که در هنگام پیوستن به پروتکل شرطی در خصوص حفظ مجازات اعدام در زمان جنگ وارد کنند. هر کشوری که عضو میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی باشد می‌تواند به عضویت این پروتکل در بیاید.

کشورهای عضو عبارتند از: آلبانی، اندورا، آرژانتین، استرالیا، اتریش، آذربایجان، بلژیک، بنین، بولیوی، بوسنی و هرزگوین، برزیل، بلغارستان، کابورد، کانادا، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، جیبوتی، جمهوری دومینیک، اکوادور، السالوادور، استونی، فنلاند، فرانسه، گابون، گرجستان، آلمان، یونان، گینه بیسائو، هندوراس، مجارستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، قرقیزستان، لتونی، لیبری، لیختنشتاین، لیتوانی، لوگزامبورگ، مقدونیه، ماداگاسکار، مالت، مکزیک، مولداوی، موناکو، مغولستان، مونته‌نگرو، موزامبیک، نامیبی، نپال، هلند، زلاندنو، نیکاراگوئه، نروژ، پاناما، پاراگوئه، فیلیپین، لهستان، پرتغال، رومانی، رواندا، سن مرینو، سائوتومه و پرنسیپه، صربستان (شامل کوزوو)، سیشل، اسلواکی، اسلونی، آفریقای جنوبی، اسپانیا، سورینام، سوئد، سوئیس، تیمور لست، توگو، ترکیه، ترکمنستان، بریتانیا، اکراین، اروگوئه، ازبکستان، ونزوئلا. (در کل ۸۵).

کشورهایی که این پروتکل را امضا کرده ولی آن را تصویب نکرده‌اند عبارتند از: آنگولا، گامبیا (در کل: ۲).

پروتکل کنوانسیون آمریکایی حقوق بشر در مورد لغو مجازات اعدام

پروتکل کنوانسیون آمریکایی حقوق بشر در مورد لغو مجازات اعدام که در سال ۱۹۹۰ توسط مجمع عمومی سازمان ایالات آمریکایی پذیرفته شد لغو کامل مجازات اعدام را دنبال می‌کند ولی به کشورهای عضو اجازه می‌دهد که هنگام پیوستن به پروتکل، شرطی در خصوص حفظ اعدام در زمان جنگ وارد کنند. هر کشوری که عضو کنوانسیون آمریکایی حقوق بشر

باشد می‌تواند به عضویت این پروتکل در بیاید.

کشورهای عضو عبارتند از: آرژانتین، برزیل، شیلی، کاستاریکا، جمهوری دومینیک، اکوادور، هندوراس، مکزیک، نیکاراگوئه، پاناما، پاراگوئه، اروگوئه، ونزوئلا (در کل: ۱۳).

پروتکل شماره ۶ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر در خصوص لغو مجازات اعدام

پروتکل شماره ۶ کنوانسیون (اروپایی) حقوق بشر برای حفاظت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی (کنوانسیون اروپایی حقوق بشر) در خصوص لغو مجازات اعدام که در سال ۱۹۸۳ توسط شورای اروپا پذیرفته شد لغو مجازات اعدام در زمان صلح را دنبال می‌کند؛ کشورهای عضو می‌توانند مجازات اعدام را برای جرائمی که در زمان جنگ یا در زمان تهدید قریب الوقوع جنگ رخ می‌دهد ابقا کنند. هر کشوری که عضو کنوانسیون اروپایی حقوق بشر باشد می‌تواند به عضویت این پروتکل دربیاید.

کشورهای عضو عبارتند از: آلبانی، اندورا، ارمنستان، اتریش، آذربایجان، بلژیک، بوسنی و هرزگوین، بلغارستان، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، استونی، فنلاند، فرانسه، گرجستان، آلمان، یونان، مجارستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، لتونی، لیختنشتاین، لیتوانی، لوگزامبورگ، مقدونیه، مالت، مولداوی، موناکو، مونته‌نگرو، هلند، نروژ، لهستان، پرتغال، رومانی، سن مرینو، صربستان، اسلواکی، اسلونی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، ترکیه، بریتانیا، اکراین (در کل: ۴۶).

کشورهایی که این پروتکل را امضا کرده ولی آن را تصویب نکرده‌اند عبارتند از: فدراسیون روسیه (در کل: ۱).

پروتکل شماره ۱۳ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر در خصوص لغو مجازات اعدام در تمام شرایط

پروتکل شماره ۱۳ کنوانسیون (اروپایی) برای حفاظت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی (کنوانسیون اروپایی حقوق بشر) در خصوص لغو مجازات اعدام در تمام شرایط که در سال ۲۰۰۲ توسط شورای اروپا پذیرفته شد لغو مجازات اعدام در هر شرایطی را از جمله در زمان جنگ یا در زمان تهدید قریب الوقوع جنگ ممکن می‌سازد. هر کشوری که عضو کنوانسیون اروپایی حقوق بشر باشد می‌تواند به عضویت این پروتکل دربیاید.

کشورهای عضو عبارتند از: آلبانی، اندورا، اتریش، بلژیک، بوسنی و هرزگوین، بلغارستان، کرواسی، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، استونی، فنلاند، فرانسه، گرجستان، آلمان، یونان، مجارستان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، لتونی، لیختنشتاین، لیتوانی، لوگزامبورگ، مقدونیه، مالت، مولداوی، موناکو، مونته‌نگرو، هلند، نروژ، لهستان، پرتغال، رومانی، سن مرینو، صربستان، اسلواکی، اسلونی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، ترکیه، بریتانیا، اکراین (در کل: ۴۴).

کشورهایی که پروتکل را امضا کرده ولی تصویب نکرده‌اند: ارمنستان (در کل: ۱).

سازمان عفو بین الملل
یک جنبش جهانی
برای حقوق بشر است.
بی عدالتی در حق هر
فرد مسأله همه ماست.

به گفت‌وگو بیونید

www.facebook.com/AmnestyGlobal

@Amnesty

با ما تماس بگیرید

info@amnesty.org

۰۰۴۴۲۰۷۴۱۳۵۵۰۰

گزارش جهانی

مجازات اعدام

سال ۲۰۱۷

سازمان عفو بین‌الملل در سال ۲۰۱۷ کمتر از ۱۰۰۰ مورد اعدام و کمتر از ۲۶۰۰ حکم اعدام ثبت نمود که در مقایسه با سال ۲۰۱۶ نشان‌گر کاهش بی‌ترتیب چهار درصدی و ۱۷ درصدی است. این موضوع عمدتاً به دلیل کاهش آمار در سه کشور ایران، عربستان سعودی و پاکستان است که دارای بیشترین تعداد اعدام در سال ۲۰۱۶ بودند. چین یک بار دیگر دارای بیشترین آمار اعدام در جهان بود ولی آمارهای اعدام همچنان جزء اسرار حکومتی به شمار می‌آیند.

دو کشور گینه و مغولستان اقدام به لغو مجازات اعدام برای همه جرائم کرده و گواتمالا آن را برای جرائم عادی مانند قتل لغو کرد.

ایران، عربستان سعودی و عراق از منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا، همچنان در فهرست بزرگترین اعدام‌کنندگان جهان قرار گرفتند. بحرین، اردن، کویت و امارات متحده عربی اجرای اعدام را از سر گرفتند.

در منطقه جنوب صحرای آفریقا تحولاتی صورت گرفت. در سومالی و سودان جنوبی تعدادی اعدام ثبت شد. در مقایسه با سال ۲۰۱۶ سه کشور از لیست اعدام‌کنندگان کم شد و در مقایسه با ۱۷ کشور در سال ۲۰۱۶، احکام اعدام در سال ۲۰۱۷ در ۱۵ کشور صادر شد.

در بسیاری از کشورها در منطقه آسیا و اقیانوس آرام نقض قوانین بین‌المللی با استفاده از مجازات اعدام به عنوان مجازاتی اجباری برای جرائمی به غیر از قتل مانند قاچاق مواد مخدر ادامه یافت.

ایالات متحده آمریکا برای نهمین سال تنها کشور در قاره آمریکا باقی ماند که همچنان دست به اجرای اعدام زد. تنها سه کشور گایانا، ترینیداد و توباگو و ایالات متحده آمریکا اقدام به صدور حکام اعدام کردند.

در منطقه اروپا و آسیای مرکزی بلاروس تنها کشوری بود که احکام اعدام را صادر و به اجرا گذاشت.

سازمان عفو بین‌الملل بدون استثنا صرف نظر از ماهیت و شرایط جرم، گناه، بیگناهی یا دیگر خصوصیات فرد و یا روش اجرای اعدام با مجازات اعدام در هر شکل مخالف است.

نمایه: ACT ۵۰/۷۹۵۵/۲۰۱۸

آوریل ۲۰۱۸

amnesty.org

